

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 26.000
Letna inozemstvo Lir 40.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXVII. - Štev. 45 (1876)

Gorica - četrtek, 21. novembra 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Kristus Kralj in njegovo kraljestvo

Zadnje nedeljo cerkvenega leta slavimo praznik Kristusa Kralja. Saj so mu na križ pribili napis: INRI, Iesus Nazareus Rex Iudeorum. Pilat je s tem hotel Jezusa osmešiti, toda nehote je izpovedal veliko resnico, da je Kristus kralj. Toda dejal je Kristus: »Moje kraljestvo ni od tega sveta.« To se pravi, da ni takšno kot so ostala kraljestva in države na svetu; je kraljestvo, vendar različno od drugih svetnih kraljestev in vladavin.

CERKEV JE BOZJE KRALJESTVO NA ZEMLJI

Iz razodetja in nauka Cerkve vemo, da se Kristusovo kraljestvo začenja na zemlji in nadaljuje ter dovršuje v nebesih. Ali kot se izraža zadnji koncil: »Cerkve je na zemlji kal in začetek Kristusovega božjega kraljestva. Med tem pa ko po (eshatološkem) božjem kraljestvu in z vsemi močmi upa in želi biti zedinjena s svojim Kraljem v slavi« (GS 5).

Cerkve »polagoma raste«. Zgodovina priča, da je to res; Cerkve se je polagoma razvijala, število njenih članov se je postopoma množilo. Tako je bilo vsaj do danes. Zlasti Evropa je postala krščanska. Danes pa tožimo o »razkristjanjenju« Evrope, oziroma boljše o laiciziranem svetu. Kaj se je zgodilo?

KAKO SE JE POKRISTJANILA EVROPA

Ce pogledamo, kako se je Evropa pokristjanila, ugotovimo dejstvo, da se je to zgodilo ne samo v moči evangelija, temveč tudi po prizadevanju oblastnikov. Naj pojasnim.

Ob zmagi cesarja Konstantina Velikega nad cesarjem Maksencijem leta 313 je bilo v rimskem cesarstvu približno 18% kristjanov. Tako je izračunal naš profesor cerkvene zgodovine na Gregorijani v Rimu. Za časa cesarja Konstantina pa je število kristjanov začelo neverjetno rasti; razlog: cesar Konstantin je Cerkve podpiral ne samo moralno, temveč tudi gmotno. Stroške za prvi vesoljni cerkveni zbor v Niceji je nosila cesarska blagajna. Prve bazilike v Rimu je dal zgraditi Konstantin.

Toda vemo, da mogočniki tega sveta ne dajejo denarja zgolj v dobre namene, ampak iščejo svoje koristi. Tako so tudi cesar Konstantin in še bolj njegovi nasledniki podpirali Cerkve, toda želeli so imeti njeno podporo. Še več, kmalu so se začeli vtičkati v izrazito cerkvene zadeve kot zaščitniki Cerkve: hoteli so odstavljati in nameščati škofove, sklicevati koncilce, določati verske resnice in podobno. Državna oblast je podpirala Cerkve, toda od nje je pričakovala oporo svoji oblasti. Državljanji so to videli in zato so se trumoma dajali krščevati: zgled vladarjev je povlekel za seboj ljudstvo.

Ta pojav spremlja celoten srednji vek v Evropi. Ljudstva so se pokristjanila, ko so se pokristjanili knezi in vladarji. To velja za vse narode v Evropi. Letos se spominjamo knezov Koclja in Rastislava in kako sta podpirala delo svetih bratov. Kmalu bomo obhajali tisočletnico pokristjanjenja Ukrajincev. Zgodovina ve povedati, da so takrat na knezovo povelje poglajali ljudi v Dnjeper in jih kar masovno krstili. Kratko: Evropa se je v srednjem veku pokristjanila tudi zato, ker so pokristjanjevanje podpirali knezi in kralji. Povezanost med Cerkvijo in svetno oblastjo je ostala trajna povsod v Evropi do francoske revolucije.

NOVA ZAMISEL ODNOSOV MED CERKVIJO IN DRŽAVO

Glede odnosov med Cerkvijo in državo so bile do francoske revolucije izjema angleške kolonije v Severni Ameriki. V te tedaj zelo redko naseljene pokrajine so se izseljevali številni ljudje iz Evrope, ki so iskali tudi versko svobodo, saj so v Evropi preganjali državljane tako protestantski kot katoliški vladarji, če so bili drugačne vere kot oni. Tu, v poznejših Združenih državah Amerike je vzniknila zamisel o svobodni Cerkvi v svobodni državi.

To novo naziranje je pozneje našlo svoj

izraz v ustavi ZDA. Ta ustava določa, da so sodržavljanji prosti in svobodni v svoji veroizpovedi, da se verske skupnosti lahko svobodno organizirajo in delujejo; država jih pri tem ne ovira pa tudi ne podpira. Državna oblast torej nobene veroizpovedi ne podpira, a tudi nobene ne ovira: pravimo, da je država laična.

Naš profesor cerkvene zgodovine p. Leiber nam je že pred 50 leti napovedal, da bo šel razvoj odnosov med Cerkvijo in državo v smeri, ki jo je začrtala ustava ZDA. Imel je prav. V tem stoletju so drug za drugim izginili številni »katoliški« vladarji (avstrijski cesar, španski kralj in drugi). Izbrisal se je seznam »katoliških« držav. Revolucije ali vojne so to opravile. Tudi papež se je sprijaznil z dejstvom, da ni več sveten vladar. Nastale so demokratične države pluralističnega tipa, ki se v svojih ustavah ne sklicujejo več na Boga, temveč na ljudstvo, zagotavljajo pa, podobno kot ustava ZDA, svobodo vere in verske dejavnosti. Pred zakonom so vse vere enakopravne in ni več »državne« vere.

DRŽAVA IN CERKEV STA NEODVISNI IN AVTONOMNI

Pred zadnjim koncilom je bilo slišati in brati zahtevo, naj se Cerkve osvobodijo »zlatih verig« cesarja Konstantina, to se pravi, naj se osvobodijo povezanosti z državno oblastjo in zaživi svoje lastno svobodno življenje. Janez XXIII., ki je sklical koncil, je poudarjal »znamena časov« ter »aggiornamento«. Cerkve naj se zave zgodovinskih razmer in prilik, v katerih živi, in naj temu primerno prilagodi svoje življenje in delovanje.

Koncilski očetje so to razumeli; med drugim so razumeli tudi, da so Konstantinovi oz. srednjeveški časi zatoniли za vedno. V tem oziru je značilna izjava koncila: »Državna skupnost in Cerkve sta na lastnem področju druga od druge neodvisni in avtonomni« (GS 76). Kajti »Cerkve po svojem poslanstvu in svoji naravi ni vezana na nobeno posebno obliko človeške kulture ali na kak politični, gospodarski ali socialni red« (GS 42). Od svetnih skupnosti (držav) zahteva in pričakuje Cerkve zase »takšno svobodo delovanja, kolikoršna zahteva skrb za zveličanje ljudi« (DH 13). Katoliška Cerkve se je s tem na zadnjem koncilu odrekla vsakršni direktni povezanosti z državno oblastjo: zahteva le potrebno svobodo.

PRENOVLJENI ODNOSI MED CERKVIJO IN DRŽAVO V ITALIJI

To je novi položaj Cerkve in katoličanov v zahodnih demokracijah pluralističnega tipa. V zadnjem konkordatu je bilo omenjeno načelo, sprejeto tudi v Italiji, saj 1. člen konkordata pravi: »Italijanska republika in Sv. sedež znova potrjuje, da sta država in katoliška Cerkve, vsaka v svojem redu, neodvisni in avtonomni. Obe strani se zavezujeta, da bosta v medsebojnih odnosih spoštovali omenjeno načelo in da bosta skupno delali za napredek človeka in skupni blagor države.«

Katoliška Cerkve v Italiji je torej s konkordatom sprejela načelo II. vaticanskega koncila o odnosih med Cerkvijo in državo. Prilagodila se je italijanski pluralistični družbi. Posledice te odločitve bodo pa daljnosežne za Cerkve oz. za verne državljane italijanske republike.

K. HUMAR

Rekord Craxijeve vlade

V petek 15. novembra je Craxijeva vlada doživela 834 dni življenja. Z drugimi besedami: postala je vlada, ki je v povojni Italiji najdlje na oblasti. Do sedaj je ta »rekord« imela tretja Morova vlada (1966-1968): 833 dni.

Kaj naj rečemo o teh Craxijevih dneh? Najprej, da se je pripravil ves čas vladanja z vsemi. Najprej s parlamentom, ki ga je svoj čas označil za »hlev volov«, kjer poslanci puščajo važne stvari ob strani. Prepisal pa se »z drobovjem piščancev«. Baviral se je nato s Pertinijem, ko je slednji obsodil srečanje ministra De Michelisa s teroristom Scalconcem v Parizu. Vsak njegov nastop v parlamentu je razburil duhove: če ne komunistom, pa njegove zaveznike. Zadeva z ugrabljeno ladjo »A. Lauro« je vsem še v svežem spominu. V nastopnem programskem govoru je zavrgel t. i. »ustavni lok«, saj je izjavil, da je tudi desničarska stranka MSI lahko državotvorna.

Komuniste je pogosto brutalno napadel; ostro obsodil njih zadržanje glede Afganistana; zadnje čase pa jim spet pomežkuje. S tem, da je zmagal na referendumu o življenjskih stroških, je dokazal, da komunistični glasovi niso nujno potrebni; prav tako ne levičarskega sindikata CGIL, ki je treba sprejeti odločitev na družbenem področju. Zlomil je s tem monopol komunistov, ki so bili prepričani, da se brez njih ne more sprejeti nobe-

nega zadevnega gospodarskega sklepa.

S tem, da se je povezal z DC, je odzvel laičnim strankam PRI, PSDI in PLI njihov dosedanj posejedenalni pomen in težo. Ni naključno, da so prav v njegovem času liberalci in socialdemokrati zamenjali svojega glavnega tajnika, republikanski tajnik Spadolini pa je zadnje čase zaradi nepotrebnih vladne krize precej izgubil na ugledu.

Najbolj pa je postal Craxi sporna osebnost v vodenju zunanje politike do Bližnjega vzhoda, arabskih držav in Palestincev. V ozadju vsega je sicer Andreotti, a on je očitno osvojil njegova stališča in jih brezobzirno uveljavlja. V sporu glede zajetega palestinskega voditelja Abu Abasa je zavihel proti ZDA zastavo narodnega ponosa in samostojnosti ter si požel pohvalo komunistov in fašistov. Je to v liniji socialistične kulture: rada bi bila v skladu s težnjami ljudskih množic, obenem pa nacionalistična. Istočasno pa zastopa Craxi pragmatična stališča, tj. stališča prilagodljivosti in trenutnih interesov. Zato se ogreva za podporo arabskim državam, kamor gre 14% celotnega italijanskega izvoza. Ni naključno, da je PSI postala stranka velikih kupcij in da se skuša polastiti gospodarskih centrov.

Torej: 834 dni Craxijeve vlade nosi na sebi marsikatero senco. Vendar pa bi bili nepošteni, če ji ne bi priznali tudi marsikaj svetlega. In tako mislijo mnogi.

Papež razglasil nove blažene

V nedeljo 17. novembra je sv. oče razglasil za blažene mladega pasionista Pija Campidellija iz bližine Riminija, redovno ustanoviteljico Karolino Gerhardinger, po rodu Nemko in Rebeko Ar-Rayes iz Libanona. Govor je imel v treh jezikih, ki so ga govorili novi blaženi, tj. v italijanščini, nemščini in francoščini. Opozoril je na kreposti, ki so jih oblikovale in kaj imajo poudariti današnjemu človeku.

Mladi pasionist Pio Campidelli je umrl star komaj 21 let, ne da bi prišel do mašniškega posvečenja. Od rane mladosti je hrepenel po duhovništvu, veliko molil in z veselo vdanostjo prenašal zahrbtno bolezen (jetiko).

Redovna ustanoviteljica notredamk Karolina Gerhardinger je umrla v Nemčiji pri 82 letih. Velika je bila v svoji ljubezni do ženske mladine in v svojem zaupanju v božjo Previdnost. Tudi blažena Rebeka Ar-Rayes je dosegla starost nad 80 let. Odlikovala se je po vzornem prenašanju bolečin, ki so jo spremljale drugo polovico življenja. Bila je maronitska redovnica.

Obsojeni ugrabitelji

Sodniki v Genovi so po naglem postopku izrekli sodbo nad petimi Palestinci, ki so ugrabili italijansko potniško ladjo »A. Lauro«. To pot so bili obsojeni le zaradi nezakonitega uvoza orožja v Italijo, njegovega skrivanja in protizakonite rabe. Issa Abas je bil tisti, ki je z dvema sodelavcema — trenutno še na prostosti — na ladijskem trajektu »Habib« prepeljal iz Tunizije orožje v Italijo. Za to je prejel devet let zapora. Ostali so bili obsojeni, eden na osem let in tri mesece, drugi na sedem let in tri mesece, tretji na šest let in sedem mesecev. Najmanjša kazen — 4 leta — je zadel Al

Assadija, ki je pri zaslišanju sodeloval s sodniki in marsikaj razkril. Sedaj čaka obtožbo še nova sodba zaradi ugrabitve ladje in umora severnoameriškega Juda Klinghoferja.

■ Nobelova nagradenka za mir m. Terezija je zaprosila kitajsko komunistično vlado, da bi poslala svoje sestre tudi v to državo, kjer naj bi se pečale z reveži, sirotami in brezdomci. Oblasti pa so ji prošnjo zavrnilo z utemeljitvijo, da Kitajska njene dejavnosti ne potrebuje, saj takšnih ljudi na Kitajskem sploh ni!

Poslani v imenu Cerkve

Na obletnico posvetitve stolne cerkve sv. Justa v Trstu že nekaj let prisostvujemo pomenljivemu obredu. Ob zaključku sv. maše škof v imenu Cerkve slovesno »pošlje« katehete in katehistinje, naj grejo oznanjat Kristusov nauk na župnije, šole in v druge učilnice.

Tudi letos so 5. novembra napolnili stolnico ne samo duhovniki, redovniki in redovnice, temveč tudi mnogo laičnih katehetov in katehistinj. Na oltarju je gorela sveča, simbol vere, ki naj bi jo znali katehiti prižgati najprej v sebi in nato še v drugih. Kako živo je prevzela človeka osvaja in plemenita učiteljska služba Cerkve, ko je iz vseh src, združenih s krajevnim vodnikom Cerkve, zadonela pesem Kristusu učitelju.

Škof Bellomi je med drugim priporočal, naj se katehiti vedno zavedajo, da učijo v imenu Cerkve. Cerkve bodo gradili samo takrat, ko bodo živo včlenjeni v Kristusa. Delajo naj v tesni povezanosti z duhovniki in krajevno Cerkvijo. Škof je v imenu Kristusa prosil, naj se približajo tudi tistim, ki so od nje oddaljeni, kajti vsi imajo pravico do evangelija. Cerkve gleda z velikim zaupanjem na katehete, zato naj bodo velikodušni posredovalci božje besede. Njihov plamen naj vodi ljudi k svobodni božjih otrok.

VEROUK V NOVIH ČASIH

Radost božjega občestva se je nadaljevala tudi po maši na ploščadi pred stolnico. Vsak je hotel izmenjati nekaj misli s prijatelji, ki so odhajali na različne kraje naše škofije. Slovenci smo čutili, da naši narodni manjšini primanjkuje usposobljenih in zavzetih laičnih katehetov. Saj bomo mogli napredovati v svoji človeški in narodni identiteti samo, če se

Izjava o protislovenski gonji v Gorici

Svet slovenskih organizacij (SSO) in Teritorialni odbor SKGZ za Goriško sta postavila izjavo, ki obsoja rušenje kulturnega sožitja med slovensko in italijansko skupnostjo v Gorici. V izjavi je med drugim rečeno:

Goriški Slovenci zavračamo žaljive in primitivne napade znanih krogov, ki s protislovensko gonjo poskušajo zaustaviti demokratične poti za doseg globalne zaščite za italijanske državljane slovenske narodnosti.

Pri tem spominjamo, da nam v okviru demokratične italijanske države ni mogoče pripisati nobenega nasilnega dejanja, čeprav smo bili deležni raznih izjav, ustrahovanj in nasilnih dejanj do posameznikov in njihove lastnine; od peklenskih strojev na šolah, razdejan sedežev, do številnih žaljivih in napadalnih napisov na naših ustanovah.

Menimo, da globalna zaščita za italijanske državljane slovenske narodnosti ne bi smela nobenemu ničesar jemati, ampak kvečjemu prispevati k obogatitvi našega mesta kot tudi dežele Furlanije-Juljske krajine na kulturnem in jezikovnem področju. Okrepila naj bi sožitje, ki naj temelji na medsebojnem spoštovanju in pripravljenosti za dialog med ljudstvi in kulturami, kar je bilo za Gorico značilno tudi v najtežjih trenutkih. Slovenci na Goriškem, kot sicer tudi drugje v deželi, smo vedno delovali za takšno miroljubno sožitje in tako prispevali k vzpostavitvi dobrososedskih odnosov med Italijo in Jugoslavijo.

Sprejem zakona o globalni zaščiti mora postati dodatna priložnost, da se zagotovi vsem državljanom enake pogoje za izražanje in demokratično udeležbo ter nove možnosti razvoja za kulturno in gospodarsko izmenjavo.

Bilo bi zato zelo priporočljivo, ko bi Italijani, Furlani in Slovenci skupno načrtovali in uresničevali pobude in priložnosti za udejstvovanje stvarne kulture sožitja, ki pa lahko temelji samo na pristnem in poglobljenem medsebojnem spoznavanju.

bomo poglajali in rasli predvsem v duhovni in religiozni razsežnosti. Naša kulturna dediščina ima globoke krščanske korenine in tudi današnje kulturno ustvarjanje in družbeno prizadevanje črpa življenjski sok iz krščanskih vrednot.

Verouk je zato nenadomestljiv predmet ne samo v župnijskih učilnicah, temveč tudi na šolah, saj pomaga učencem, da rastejo v vsej človeški polnosti. Brez verouka bi bila vzgoja okrnjena. Kot določajo nove odredbe konkordata, naj bi prišlo danes še bolj do izraza odkritosrčno in svobodno prizadevanje pri odkrivanju resnice. Verouk, ki sloni na Kristusovem veselem oznanilu, ima v sebi vse prvine, da more osmisliti življenje današnjemu človeku ter mu dati novega upanja in zagona pri gradnji boljše človeške skupnosti.

Na šoli vidim verouk v službi človeka in to iz več vidikov: verouk more nuditi kvalitetno kulturno poznanje naše krščanske zgodovine; daje ključ za odkrivanje in razumevanje vrednot, ki so vede ali nevede prisotne v naši sedanji kulturni in družbeni stvarnosti; daje odgovore na bistvene življenjske probleme kot so končni namen življenja, smisel trpljenja in toliko drugih vprašanj, katerih znanost ne zna in ni znala reševati.

Brez krščanskih vzorov, brez posredovanja konkretnega krščanskega izkustva, brez povezave z zakramentalnim življenjem, brez živga utripa Kristusove Cerkve pa tudi verouk na šoli ne bi mogel biti prepričljiv in učinkovit. Kajti krščanstvo ni filozofija, temveč življenje. Zato se katehiti živo zavedajo, da bodo samo v imenu Cerkve mogli vestno opravljati svojo službo.

S. GABRIJELA KONCILJA

Pompeji so se ponovili

Po dobrih 1900 letih je v južnoameriški državi Kolumbija prišlo do podobne katastrofe, ki je leta 70 po Kr. zadela mesto Pompeji. Tedaj je ognjeniški prah, ki ga je izbruhnil Vezuov, popolnoma pokril tri mesta ob njegovem vzhodu, med njimi Pompeje.

V sredo 13. novembra v popoldanskih urah je enaka usoda zadela tudi mesto Armero s kakimi 25.000 prebivalci, središče pokrajine z nasadi kave in bombaza. Mesto leži 200 km severozahodno od

kolumbijske prestolnice Bogotá, ob vzhodu 5389 m visokega ognjenika Nevada del Ruiz. Ognjenik že nekaj stoletij ni bil aktiven. Sedaj pa je nenadoma začel bruhati. Zareca lava je v hipu raztalila sneg in led, ki sta pokrivala vrh gore. Nastala je ogromna blatna reka, ki se je s silno brzino spustila po pobočju ter pokrila mesto Armero. Težko bo kdaj ugotoviti točno število žrtev, eno pa je gotovo: mesta ni več, njegovih prebivalcev tudi ne. Zginili so pod maso blata.

Vzajemno delajmo za zaposlovanje mladih Zasilni ukrepi niso dovolj

Na pobudo Škofijske komisije za mladinsko pastoralo (SKMP) se je 16. in 17. novembra na Pomorski postaji v Trstu vršilo zborovanje »Mladi in zaposlitev v Trstu. Stvarnost in perspektive«. Poleg povezave med mladinskimi organizacijami katoličanov v naši škofiji šteje SKMP med svojimi nalogami tudi organiziranje podobnih pobud, katere naj bi nudile navedenim skupinam možnost za razmislek in za konkretne posege in pričevanja v družbi. Zborovanje se je pričelo v soboto popoldne z uvodno besedo P. E. Biaginija, predsednika SKMP in s pozdravom škofa Bellomija. Velja podčrtati, da je Biagini pozdravil navzoče v italijanskem in slovenskem jeziku: ponovno pričevanje, da tvorimo vsi verniki, ob spoštovanju posameznih razlikosti, enotno Kristusovo telo — Cerkev, ki živi v svetu.

Sledili sta predavanja msgr. F. Charriera in dr. N. Tomizze. Prvo predavanje naj bi podalo, kaj Cerkev meni o problemu dela in brezposelnosti. Drugo naj bi pa bilo bolj tehnične narave in naj bi pokazalo navzočim, seveda iz zornega kota strokovnjaka, stanje zaposlitve v državi in v našem okolju. Kljub temu, da je bilo drugo predavanje bogato na podatkih in zelo realistično in da nam je dalo jasno sliko današnje poindustrijske dobe in nekaterih možnih rešitev za odpravo brezposelnosti, posebno mladinske, bi se raje ustavil pri prvem predavanju.

Msgr. Charrier je pomožni škof v Sieni, je pa tudi predsednik Komisije za delavski svet pri Italijanski škofovski konferenci. In prav zaradi tega ga je SKMP povabila na zborovanje. Njegovo pričevanje je bilo pogumno in istočasno podano na zelo skromen način, vsekakor prežeto z evangeljskim duhom.

Poindustrijska doba terja od nas veliko pozornosti. Stare rešitve niso več učinkovite in v predmestjih velikih italijanskih industrijskih mest se znova pojavljata ubožstvo in lakota. Problem brezposelnosti postane zavoljo tega moralne narave in predstavlja vsakogar tragedijo za človeka, ki ga doživlja. Pridejo tako na dan razna protislovja, ki so značilna za našo družbo: 2.600.000 brezposelnih in samo en milijon razpoložljivih mest; mladi, ki ne dobi dela in zaposleni ljudje, ki imajo po dve ali tri službe, v glavnem »na črno«; pripravljene strokovnjaki in velike mase nezaposlenih ljudi, ki so istočasno brez dela in zato vedno bolj na robu družbe. Razlogi za to stanje tličijo tudi v svetovni krizi, toda ne vse nakazane rešitve odgovarjajo krščanskemu duhu.

Spomniti se moramo tudi, kar pravi sv. oče v encikliki »Laborem exercens«. Človeško delo je tisto, ki svet ustvarja, ker človek je bil od Stvarnika poverjen, da bi svetu gospodoval. Zato nad človeka ne smemo postavljati nobene druge stvari, še najmanj pa lastnine. Treba je spoštovati dostojanstvo človeka, ki dela, ker je človek, ki plemeniti svoje delo in ne obratno. V primeru, da človek ne dela na dostojen način, tudi ne bo mogel plemeniti družbe, v kateri živi. Pred gospodarskimi zakoni pride človek in je ta, ki tvori kulturo, bogastvo itd. Človek — in kristjan na poseben način — ne igra danes vloge glavnega dejavnika sveta in to ni pravilno. Ne smemo samo čakati na rešitev težav, ki prihaja »z vrha«. Kdor dela, mora biti solidaren do brezposelnega in Cerkev mora postati glas revnih in zapostavljenih.

Zaradi tega moramo spremeniti našo miselnost. Treba se je določeni stvarnem znati tudi odpovedati, kot npr. iskanju za vsako ceno tistega »mesta« — bolje, če v javni ustanovi —, ki bi nam zagotovo odmakneno življenje do konca naših dni. Ne moremo biti vsi javni uslužbenci, treba je fantazije in ustvarjalnosti, sodelovanja z drugimi pri reševanju skupnih težav — npr. v zadrugi — in tudi zaupanja in tveganja — npr. v obrti. Potrošništvo nas pri tem zavira, a se ga lahko tudi v dobri meri rešimo.

Najlažje srečamo navedene značilnosti pri mladem človeku. Mlada oseba najlažje spremeni miselnost, če je seveda pravilno vzgojena. Ustvarjanje novega duha spada v tisto uresničevanje božjega načrta, ki se na razne načine v zgodovini izoblikuje. Če bomo znali razbrati »znamenja časov«, bomo znali tudi uresničiti nebeško kraljestvo na zemlji.

Prav ta nova miselnost, ki vsebuje podjetnost, fantazijo in sodelovanje z drugimi in katero tudi javne ustanove podpirajo, je bila rdeča nit tega zborovanja. Nje so se v glavnem držali sodelavci nedeljske jutranje okrogle mize in pričevalci popoldanskega zaključnega zborovanja. Ali je vse to sama utopija? In če bi bilo drugače? Ali ne ustvarja ekonomskih zakonov človek? Seveda, je zelo težko svet spreminjati, ampak Kristusova daritev nam dokazuje, da s pogumom in predanostjo božji Previdnosti lahko rešimo, kar se človeku zdi nemogoče. Ali ni združeno z vero tudi upanje? Torej je stvar naše volje uresničiti božje načrte. Tudi in predvsem na delovnem področju.

Peter Močnik, podpredsednik SKMP

Ob razstavi slovenskih prevodov iz poljščine

Goriška knjižnica Franceta Bevka v Novi Gorici je pripravila v svojih novih prostorih v Gradnikovi ulici obsežno in zanimivo razstavo slovenskih prevodov iz poljske literature. Podobna razstava je bila septembra in oktobra v sezanski Kosoletovi knjižnici, sedanja pa je močno razširjena in so vanjo pritegnjeni tudi številni prevodi, ki niso izšli v samostojnih knjigah. Razstava je trajala do 18. nov.

Ob odprtju v sredo 6. novembra je spregovoril ravnatelj knjižnice Stane Čehovin, nakar je povabljeni gost prof. Janko Moder iz Ljubljane, najplodovitejši slovenski sodobni prevajalec, govoril o slovenskem prevajanju iz poljščine od nekako sredine prejšnjega stoletja do danes in pri tem označil nekatere vidnejše prevajalce-poloniste.

Sledilo je recitiranje nekaterih poljskih pesmi in originalu (bral naključni gost, poljski režiser Jan Skotnicki, ki dela trenutno v Prim. dramskem gledališču) in v slovenskem prevodu (bral igralec Stari- n). Nato je avtor razstave Marijan Brečelj pojasnil kriterije, ki so ga vodili, ko je razstavo pripravil.

Iz Brečljevega pojasnila je bilo razvidno, da je razstava, ki je deloma razporejena po vitrinah, deloma po panojih, v bistvu prikaz približno 150 let trajajočega zanimanja Slovencev za poljsko književnost najprej, pozneje pa, širše, za poljsko kulturo in druge izraze poljskega ustvarjanja. Knjižne izdaje so zastopane skoraj v celoti in obsegajo kar nad 350 knjižnih enot. Temu gradivu pa je dodan obširen izbor prevodov iz poljščine, ki so izšli v vodilnih slovenskih literarnih revijah, Ljubljanskem zvonu in Domu in

svetu ter v povojnih: Slavistični reviji, Jeziku in slovstvu, Novem svetu. Naši sodobnosti, Sodobnosti in še kje. Zraven je vrsta del iz sodobne poljske filozofije, kulturne zgodovine, jezikoslovja, literarne zgodovine itd.

Posebej velja ob tej razstavi pripomniti, da je opazen močan delež primorskih založnikov in prevajalcev, med prvimi zlasti Gabršček, kasneje Goriška Matica in tudi Goriška Mohorjeva družba, med prevajalci pa oba Moleta, Vojteslav in Rudolf, France Bevč, Peter Butkovič-Domen in še kdo. Seveda bi bilo težko veliko več, če bi bili razstavljeni drugi prevodi, ki so izšli v periodičnem tisku.

Razstava zdrži tudi znanstvene kriterije, saj ni šla mimo tiskov, čeprav le v fotokopiji, ki so po zadnji vojni izšli v zamejstvu in zdomstvu (Debeljakovi antologiji poljske poezije). Razstavljena so bila tudi dela z izrazito versko tematiko, ki so izšla v Sloveniji v zadnjem desetletju.

Razstavo je dopolnila vrsta povečanih fotografij vidnejših poljskih književnikov, dalje tih poljskih Nobelovih nagajencev in cele vrste vidnejših slovenskih prevajalcev iz poljščine. Škoda, da med slednjimi ni bilo slike Tineta Debeljaka, ki sedaj živi v Argentini, saj je za prevajanje iz poljščine storil izredno veliko.

Seveda bi se o razstavi dalo veliko napisati, tako o bogastvu prikazanih del, o vlogi teh poljskih prevodov med našimi ljudmi ipd., pa je okvir tega skopga poročila preozek.

Kadar prihaja na mizo vino, odhajajo skrivnosti. (Armenski prevod.)

OD TEDNA DO TEDNA

■ V okviru rednih periodičnih posvetovanj med francosko in italijansko vlado je francoski državni predsednik Mitterand prišel v spremstvu zunanjega ministra Dumasa v Rim, kjer je imel enodnevnne razgovore s Craxijem in Andreottijem, obiskal pa je tudi predsednika republike Cossigo. Glavni predmet razgovorov je bil bližnji sestanek med Reaganom in Gorbačovom. Medtem ko si Italija od njega mnogo nada, je pa Mitterand pokazal precejšnjo mero zadržanosti. Temu je botrovalo dejstvo, da zahodne evropske države, zaveznice ZDA, niso bile v to srečanje neposredno vključene. Francija se zavoljo tega čuti zapostavljena.

■ Kakih sto tisoč višješolcev in univerzitetnih študentov iz vse Italije se je v soboto 16. novembra zbralo v Rimu, kjer so manifestirali za boljše šolo in za zaposlitev po končanih študijah. Zlasti so protestirali proti napovedanemu zvišanju šolskih pristojbin in novemu finančnemu zakonu, ki namerava skrediti šolske izdatke za nekaj tisoč milijard lir. Sama manifestacija je potekla brez omembe vrednih incidentov, čeprav je bilo mnogo tudi izzivalnih gesel, zlasti na račun Craxija, zakladnega ministra Gorie in ministra za šolstvo Falcuccijske. Slednja je sprejela študentsko odposlanstvo, ki je izročilo svoje zahteve. Vso prireditvev pa je močno oviralo deževno vreme. Protestne akcije so se udeležili tudi dijaki slovenskih šol iz Trsta in Gorice. Tržačani so potovali v več avtobusih, Goričani pa z nočnim vlakom.

■ V gradu Hellsborough v bližini Belfasta, glavnega mesta Sev. Irske, tudi Ulster imenovane, sta britanska ministrka predsednica M. Thatcher in irski vladni predsednik Fitzgerald podpisala pomemben sporazum o sodelovanju pri upravljanju Ulstra. Ta sicer ostaja še naprej del Vel. Britanije in se to lahko spremeni le, če bi večina prebivalstva drugače odločila, pač pa bo država Irska v bodoče imela možnost sodelovati v medvladni konferenci, soddločati glede političnih, sodnih in varnostnih vprašanj ter se zavzemati za irsko katoliško manjšino, ki sestavlja eno tretjino prebivalstva. Vendar so sporazum že odklonili skrajneži na obeh straneh. Za irsko republikansko armado (IRA) pomeni to kapitulacijo, za ulstrske protestante pa izdajo Britaniji zvestih državljanov.

Jesenska kronika iz Mačkolj

PROSVETNO-KULTURNO ŽIVLJENJE

Ker je splošno znano, da se pri nas veliko peje in to v več zborih, naj povemo, da se vršijo **pevske vaje** redno tudi letos dvakrat tedensko za mešani in tako tudi za deklški zbor. Otroci pa vadijo redno ob sobotah.

V igri »Blagovestnika z vzhoda« je nastopilo vsakikrat do dvajset pevecov v vlogi ljudstva. Kot taki so igrali v tem obdobju trikrat v Sloveniji (Hrenovice, 10. sept., Komenda, 22. sept., Ankanan, 15. nov.) in dvakrat v Trstu (Sv. Ivan, 19. okt. in Montuca, 20. okt.).

Največ časa so posvetili naši prosvetarji pripravam za nastop na **Primorskih dnevih** na avstrijskem Koroškem. Gostovanje se je vršilo 13. oktobra v popoldanskih urah v farni dvorani v Šmihelu pri Pliberku.

Bilo nas je preko 50 nastopajočih in na Koroško smo se peljali s posebnim avtobusom. Kosilo so nam gostoljubno pripravili v domu Sodalitas v Tinjah, kjer so nas pozdravili predstavniki Krščanske kulturne zveze iz Celovca. V prostorni farni dvorani v Šmihelu se je zbralo lepo število poslušalcev iz Šmihela in okolice, med njimi tudi vidne osebnosti iz koroškega kulturnega in političnega življenja. Na odru smo v ozadju pripeli naše platno z motivom vasi Mačkolje, da so si mogli Korošci vsaj malo zamisliti, kakšen je naš domači kraj s Tržaškega in obenem z roba Istre. Tudi na društvenem praproju, ki smo ga prav tako predstavili Koroščem, stoji motiv naše vasi, ki jo obdaja venec grozdov in oljčnih vej. Vezno besedilo, ki ga je sestavila L. Smotlak, je brala društvena odbornica Romilda Smotlak Tul, oblečena v značilno narodno nošo Brščic.

Teža celotnega programa je slonela na petju, saj so nastopili kar trije naši zbori. Otroški zbor se je predstavil s štirimi dvoglasnimi in triglasnimi pesmi, izmed katerih sta bili dve Vrabčevi, da smo koroške brate opozorili na 80-letnico življenja vidnega primorskega skladatelja. Deklški zbor Slovenski šopek je poleg uvodne pesmi Pozdrav zapel še tem

Zgonik je sprejel novega župnika

»Naša luč«, glasilo slovenskih izseljenških duhovnikov v zahodni Evropi, prinaša v oktobrski številki besede slovesa, katere je dr. Franc Felc naslovil na vernike, ki jih je nazadnje oskrboval v Merlebachu v Loreni (Francija): »Ko sem prišel med vas, da pomagam g. Stanku Grimsu, ki je obnemogel, me je škof prosil, naj ostanem med vami tri leta. Tri leta, za božjo voljo, sem si takrat mislil. Sedaj se pa ne morem načuditi, kako hitro je prešlo tudi to. Lepa so bila zame ta tri leta, ki sem jih preživel med vami. Vam vsem, dragi Slovenci in Slovenke, se toplo zahvaljujem za vso ljubezen, ki sem je bil med vami deležen. Molil bom za vas, da bi vedno ostali zvesti Bogu in narodu.«

Tako se je dr. Franc Felc poslovil od svojih slovenskih ljudi, ki jim je bil nazadnje dušni pastir v Franciji. S tem se je končalo njegovo dolgoletno življenje in delo za slovenske izseljence. Začelo se je na Dunaju nekaj let po zadnji vojni. Bil je sicer na mestni župniji kot kaplan, toda kolikor mu je bilo dano, je skrbel tudi za Slovence. Na Dunaju je poleg kaplanske službe še študiral in dosegel doktorat iz bogoslovja. Potem so ga naprosili, naj gre v Nemčijo, kjer je bila velika potreba po slovenskih duhovnikih za tamkajšnje delavce. Odzval se je in največ let preživel v Nemčiji na raznih krajih. Nazadnje, ko je dosegel 65 let in dobil pokojnino, so ga naprosili, naj gre v Francijo v Merlebach pomagat obnemogemu msgr. Grimsu. Šel je in bi bil ostal, ko bi škof ne bil našel mlajšega duhovnika za tisto mesto. Zato je g. Felc sklepnil, da se vrne v domačo goriško škofijo

in še tu pomaga v dušnem pastirstvu. Nadškof Bommarco ga je bil vesel in mu ponudil mesto župnika v Zgoniku. Tako je g. Felc prišel v ta kraj in bil tam umeščen v nedeljo 3. novembra.

Ta nedelja je bila lep dan za Zgonik in vernike cele župnije. G. Stuhec, ki je zadnje leto upravljal zgoniško župnijo, je zbolel in odšel drugam. Zato so s tem večjim veseljem ljudje sprejeli g. Felca, ki je prišel, da ostane med njimi.

Ob 16. uri je bila zgoniška cerkev polna vernikov, kar se redko dogaja v Zgoniku. Prišli so od Samatorce, Saleža, Koludrovice do Zagreca, ki je že blizu Repentabra. V spremstvu številnih sobratov je novi župnik v sprevidu šel v cerkev sv. Mihaela med slovesnim pritrkavanjem zvonov in donenjem orgel, ki so s pevci pozdravljale novega župnika.

V cerkvi so g. Felcu izrekli dobrodošlico najprej otroci, g. Oskar Simčič, škofov vikar, pa je prebral dekret g. nadškofa, s katerim je dr. Felca imenoval za župnika v Zgoniku. Izročil mu je štolo, simbol mašniške oblasti, in križ, simbol tistega, v katerega imenu bo pasel zgoniške ovčice. V imenu župnije je novega župnika pozdravil Zdravko Skupek iz Koludrovice. Sledila je sv. maša, ki jo je daroval novi župnik skupaj z msgr. Ivanom Kretičem, dekanom iz Devina, in Antonom Prinčičem, bivšim zgoniškim župnikom. V pridigi se je g. Felc zahvalil za lepi sprejem in obljubil, da bo posvetil ostale svoje moči tej župniji, da bo vedno bolj spoznavala Kristusa Odrašenika. Pri maši so lepo prepevali domači pevci pod vodstvom organista Srečka Živca, ki mu je pomagal Tone Kostnappel.

Po maši so bili vsi povabljeni na zakusko v župnišče, kjer so pevci in pevke veselo prepevali ob kozarcu kraškega vina in kraških dobrot. Veselo razpoloženje je bilo izraz hvaležnosti, da imajo med sabo spet dušnega pastirja, ki bo med njimi ostal in jih vodil proti večni domovini. Zahvala gre tudi g. Bogomilu Breclju, ki je sprejem pripravil. - Udeležencem

Novi knjigi Milene Merlakove

Na Dunaju živeča slovenska pesnica Milena Merlak, ki piše tudi v nemščini, je v novembru izdala dve novi knjigi. Pri Celovski Mohorjevi družbi je izšla trojezična pesniška zbirka »Kaj je povedala noč« s slovenskimi izvirnimi pesmi, nemškimi inačicami in angleškimi prevodi na Dunaju živečega ameriškega pisatelja Herberta Kuhnerja, ki jo je ilustriral kanadski slovenski slikar, arhitekt in pisatelj Ted (Božidar) Kramolc. V prvem delu knjige so natisnjene pesmi Milene Merlak, v drugem delu pa teksti njenega moža Leva Detela.

V založbi na Dunaju izhajajoče nemške literarne revije LOG pa je kot tretja knjižna izdaja izšla nemška pesniška zbirka Milene Merlak »Die zehnte Tochter« (Desetnica) s številnimi lirčno prepričljivimi in eksistencialno utemeljenimi teksti.

Milena Merlak obhaja v novembru svoj petdeseti rojstni dan. Rodila se je v kmečki družini v Zibršah pri Logatcu na Notranjskem. V Ljubljani je maturirala in potem na univerzi študirala primerjalno književnost in psihologijo. Ze leta 1960 se je s svojim možem Levom Detelo izselila v Avstrijo.

Poglavitni del njenega ustvarjanja je po lepih začetnih objavah v ljubljanskih revijah »Sodobnost« ali »Revija 57« nastal že v Avstriji. V slovensčini je Milena Merlak objavila tri pesniške zbirke (»Sodba od spodaj«, Trst 1964; »Beseda brez besede«, London 1968; »Zimelena luč«, 1976) in zbirko metaforično surrealne, metafizično poglobljene eksistencialne kratke proze »Skrivnost drevesa« (London 1969).

S slovenskimi prispevki je Milena Merlak sodelovala v različnih revijah, npr. v »Mostu« in »Mladiki« v Trstu, pri koroškem »Mladju« in »Celovškem zvonu«, pri zdomskem »Meddobju«, njene tekste sta med drugim natisnili tudi centralnoslovenski reviji »Problem« in »Dialog« ter nekdanji reviji »Prostor in čas« in »Nova Mladika«.

Milena Merlak, ki je kot mati treh sinov veliko svoje življenjske energije moralna posvečati družini ter vzgoji in skrbi za otroke, je prejela za svoje literarno delo več nagrad. V Trstu so ji trikrat podelili nagrado na natečajih revije »Mladika« (1973, 1975 in 1976), na Dunaju pa je za svojo nemško leposlovno dejavnost leta 1979 prejela kulturno nagrado Theodorja Körnerja. Milena Merlak je članica mednarodnega PEN kluba in različnih drugih literarnih organizacij. - vd

(Konec prihodnjič)

Cecilijanka '85

Vsakoletno srečanje pevskih zborov ob praznovanju sv. Cecilije ni le navadna tradicija, je vse nekaj več. Postalo je namreč prava kulturna in za nas tudi narodna nujna, pomemben izsek celotnega kulturno-prosvetnega ustvarjanja in delovanja naše narodne skupnosti v zamejstvu. To posebej tu v Gorici, ki ima tudi dolgoletno tradicijo mednarodnih zborovskih tekmovanj in s tem tudi stalnih človeških srečanj ter izmenjav med predstavniki različnih narodov.

Letos se naša zborovska revija »Cecilijanka« odvíja v še posebej slavnostnem okviru. V spomin na tristoletnico rojstva velikih glasbenikov baročne glasbe so evropski organizmi razglasili leto 1985 za Leto glasbe. Imena Johann Sebastian Bach, Georg Friedrich Händel in Domenico Scarlatti so zato v tem letu mejniki, ob katerih se srečujejo glasbeni ustvarjalci in poudarjajo, da izvajanjem njih skladb poudarjajo večno vlogo umetniške dejavnosti. Kako bi ne občudovali npr. bleska Händelovih oratorijskih zborov (kot Aleuja) ali silnosti Bachovih zborovskih arhitekture (Gloria ali Sanctus iz Velike maše), da omenimo le vrh njunega ustvarjanja na tem področju! Zato naj bo tudi naša revija v širšem smislu primerna oddolžitve bogatemu skladateljskemu delu teh velikih mojstrov preteklosti!

V našem slovenskem, posebej primorskem okviru pa želimo počastiti še del našega glasbenega ustvarjanja. Zato naj bo »Cecilijanka« v ožjem smislu dostojna oddolžitve življenjskemu delu velikega primorskega skladatelja Ubalda Vrabca, ki prav letos praznuje svojo osemdesetletnico. Ime tržaškega glasbenika ne potrebuje posebne predstavitve, saj verjetno ni pevskega zbora na Goriškem in Tržaškem, ki ne bi izvajal Vrabčevih skladb.

Ne bomo se na tem mestu razpisovali o življenju in delu tržaškega glasbenika. Dovolj je, da na splošno zabeležimo značilnosti njegovega muzikalnega opusa. Skladbe za vse zborovske zasedbe, komorna in orkestralna dela, nazadnje pa še opera, ki poje o slavni preteklosti tolminskega punta. Kdo ne pozna recimo Vrabčeve udarne in obenem tenkočutne Zdravljice, njegove epskega Prihoda, njegove klene Bilečanke, pa spet mehkih in lirično ubranih preredb narodnih pesmi? Pa spet značilnih del nabožne vsebine, med drugim zna-

nih božičnih del na tekste naših zamejskih pesnikov? Ali šaljivih in obenem mojstrsko zasnovanih skladb zborovskih del na ljudske teme, kot Potrkan ples? Preveč bi bilo še nadalje naštevati znana in priljubljena Vrabčeva dela, ki jih naši zbori vedno radi pojejo. Naj bo ta kratak zapis skromna zahvala glasbeniku, ki toliko pomeni zlasti naši zamejski kulturi!

Naši zbori bodo na teh dveh večerih izvajali veliko število skladb predvsem domačih pa tudi tujih skladateljev. In tu lahko zgovorno podčrtamo vlogo in pomen skladateljskega dela in vrednost skladb v najširšem smislu. Tako lepo označuje leto sodobni slovenski skladatelj Primož Ramovš, ko pravi: »Vsaka kompozicija je kamenček v mozaiku celotne narodove kulture. Če bi je ne bilo, bi slika ne bila popolna. Torej mora obstajati in je važen člen, čeprav se morda zdi pomembna trenutno le redkim.«

Te misli lahko mirno prenesemo tako na genialne skladatelje kot sta Bach in Händel kot na naše tipične glasbenike kot prav Ubald Vrabec. Veljajo pa na splošno za glasbeno ustvarjalno delo vseh časov. Zato naj tudi nastop letošnjih pevskih zborov odraža predvsem ta duh in naj bo idealen napotek za plodno zborovsko dejavnost v našem primorskem slovenskem prostoru!

LETOS SE JE PRIJAVILO 23 ZBOROV

V soboto 23. novembra bodo nastopili: mešani zbor »Jože Srebrnič« iz Deske, mešani zbor Vrtojba, ženski zbor Sovodnje, mešani zbor »Lojze Bratuža« iz Gorice, Soški okteti iz Gorice, mešani zbor »Oton Zupančič«, mešani zbor »Città di Gradisca«, deklisli zbor Devin, moški zbor »A. Paglavec« iz Podgora, mešani zbor »J. Petelin Gallus« iz Celovca in mešani zbor »Bojan« iz Dornberka.

V nedeljo pa se bodo predstavili: moški zbor »Fantje izpod Grmadev«, zbor »Sovodnjska dekleta«, moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice, mladinski mešani zbor »Ojsternik« iz Uve, moški zbor »Fantje treh vasi« iz Bilj, Orchovelj in Mirna, mešani zbor Rupa-Peč, moški zbor Novega sv. Antona iz Trsta, deklisli zbor Števerjan, mešani zbor Štandrež, moški zbor Štnaver, mešani zbor »Hrast« iz Doberdoba in mešani zbor »F. B. Sedej« iz Števerjana.

Pri Sv. Ivanu v Gorici

Slovenska duhovnija v Gorici s središčem pri Sv. Ivanu stopa v 13. leto aktivnega samostojnega delovanja. Nadškof Cocolin jo je ustanovil leta 1972 na praznik Kristusa Kralja z namenom, da povezuje vse verne Slovence v mestu. To dejstvo je treba večkrat ponoviti, saj se mnogi naši verniki še niso dovolj zavedali, da ima ta naša duhovnija vse pravice kot druge župnije, le da ne more biti teritorialno določena, saj naši ljudje stanejo po vsem mestu. Za ta veliki dar se bomo Bogu zahvalili pri slovesni maši v nedeljo 24. novembra ob 12. uri pri Sv. Ivanu.

Oktober je bil obnovljen župnijski svet, ki je resno zastavil svoje delo. Razdeljen je na pet skupin: za mladino, za družine, za misijone, dobrodelna ter liturgična skupina.

Zahvalna nedelja 10. novembra je bila letos pri Sv. Ivanu prvič pripravljena »na veliko«. Sv. maša je bila izredno lepo oblikovana. Bogati sadovi zemlje in simboli različnih poklicev so krasili oltar in nas spodbujali k še večji hvaležnosti. Velikodušnost naših mater se je pokazala predvsem ob skrbno pripravljени zakuski. Lepo in koristno bi bilo, da smo se po maši dalj časa ustavili ter poklepetali ob dobrota. Skoda, da je precej ponagajal dež.

Lepo je uspela mladinska maša v nedeljo 17. novembra. Prihodnja bo 8. decembra. Od januarja naprej pa bo vsako prvo nedeljo v mesecu na Placuti ob 10. uri.

Skupina mladih bo pripravila v Katoliškem domu razstavo slik in drugih izdelkov invalida Vojka Gašperuta iz Kopra. Odprta bo od 23. do 30. novembra vsak dan od 11. do 12. in od 19. do 20. ure. Priporočamo ogled predvsem zaradi tega, da vidimo, kaj vse zmore dobra volja.

Miklavževanje in obdarovanje naših otrok bo v četrtek 5. decembra ob 16. uri v Katoliškem domu.

Sovodnje

Na začetku občinske seje, ki je bila v torek 12. novembra, je župan Vid Primožič seznanil svetovalce o poteku izredne seje, ki so jo dan prej sklicali v Goriškem Avditoriju združeni sindikati v zvezi s težavnim položajem tržaške ladjedelnice in splošnim položajem na Goriškem. Vabljeni so bili vsi občinski sveti goriške pokrajine in spodnje Furlanije. Župan je izrekel svoje negotovanje zaradi pičle navzočnosti sovodnjskih svetovalcev, čeprav je bilo na vabilu izrecno poudarjeno, da je udeležba obvezna.

Na povabilo goriške pokrajinske uprave so se župani Gorice, Sovodnj in Števerjana udeležili sestanka o dokončni ureditvi stanja slovenskih nižjih srednjih šol. Enotna je bila zahteva vseh treh občin, da se to vprašanje vključi v triletni program razvoja goriške pokrajine.

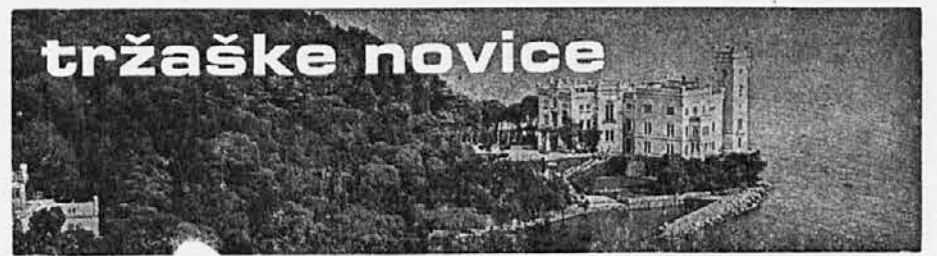
Sledila je razprava o dveh resolucijah, ki jih je predlagal podžupan Klemše v imenu ožjega odbora. Prva se je nanašala na sramotilne protislovenske lepake, ki sta jih MSI in odbor za obrambo italijanstva na Goriškem nalepila po goriškem mestu, druga pa je obravnavala problem goriške proste cone. V pripravi je namreč novi zakon o tej coni in s tem v zvezi so možne velike spremembe v razširjenem upravnem odboru Trgovinske zbornice, ki cono vodi. Sovodnjska občina ima v tem odboru dva zastopnika (eden je za večino, drugi za manjšino). Ker obstaja možnost, da bi bila odslej ta občina izrinjena iz odbora, je treba pravočasno ukrepati in resolucija naj to akcijo tudi podpre. Obe resoluciji sta bili nato soglasno sprejeti.

Svet je po sprejetju zapisnika odobril 3 milijone lir (v celoti je namenjenih 19.500.000) lastnikom zemljišč ob razlastitvi njihove zemlje pri razširitvi ceste na Stradalti. Branko Černic (SSK) je pri tem ponovno predlagal, naj občinska uprava najame zemljemercer, ki bo ostala razlastitvena dela na tem območju dokončal, saj se vlečejo že vrsto let. Župan je na to odvrnil, da so ta dela že končana, medtem ko je bil odgovor občinskega tajnika drugačen.

Sledila je odobritev obračuna za leto 1984. Prebitek je znašal 30 milijonov lir; skoraj 20.000.000 je bilo že porazdeljenih za razne potrebe v občini, zlasti na socialnem polju.

Svet je soglasno potrdil predlog ožjega odbora o porazdelitvi vsote 7.500.000 lir kot prispevka raznim organizacijam in kulturnim društvom, ki delujejo v območju občine in so za prispevek zaposlili. KD Danica z Vrha, KD Vipava na Peči, pevski zbor Rupa-Peč in KD Sovodnje bodo prejela po 1.300.000, KD Skala iz Gabrij 1.800.000, sekciji VZPI-ANPI Rupa-Peč-Gabrje in Vrh po 100.000, Kraški krti 300.000 lir.

4.080.000 lir bo občinska uprava porabila za razlastitve zemljišč pri gradnji greznic

Sv. Ivan

Pok. Marija Sahar por. Zivic

Smrt duhovnikove matere. V soboto 16. novembra smo se svetoivanski verniki poslovili od Marije Sahar Zivic. Župnijsko cerkev sv. Ivana je napolnila velika množica ljudi, ki so tako izkazali spoštovanje in ljubezen do pokojnice.

Sv. mašo je vodil pokojnič sin duhovnik Marjan Zivic, župnik v Bazovici in na Pesku. Z njim je somaševalo še 15 drugih duhovnikov. Besede slovesa sta izrekla svetoivanski župnik Giovanni Giursi in slovenski duhovnik pri Sv. Ivanu Milan Nemeac. Njunim besedam je dodal še nekaj misli msgr. Emilio Gamboso. Slovo je bilo polno hvaležnosti pokojni materi, ki je Cerkvi podarila sina duhovnika.

Pok. Marija je bila zelo navezana na Sv. Ivan, kjer sta se z rajnim možem rodila in si ustvarila na svetoivanskem Bregu dom. Rodili so se jima trije otroci:

Marjan, Dora in Lucijan. Ni bilo lahko njuno življenje: mož je bil kamnosek, ona sama pa perica. Vera je bila tista, ki je pokojnici dajala poguma skozi življenje. Njen sin Marjan je postal duhovnik. Vedno se je spominjala njegove nove maše leta 1942. Za Slovence so bili to hudi časi. Pred nedeljo nove maše so morali karabinjerji stražiti vso noč hišo pred fašističnimi razgrajaji. Namesto veselega pričakovanja, je bilo materi Mariji tisto noč slabo.

Zadnje leto je ga. Marija živela pri sinu v Bazovici. Vedno se je zanimala za življenje svetoivanske verne skupnosti. Z nami se je veselila, ko je slo dobro. Z nami je bila žalostna, ko ni bilo vse v redu. Naj sedaj prosa za nas pri Bogu, da bi tržaška Cerkev imela dovolj duhovnih poklicev. Njena molitev je še toliko bolj potrebna za nas Slovence. - M. N.

Sožalje

Ob nenadomestljivi izgubi drage mame izrekajo občutno sožalje msgr. Marjanu Zivicu in svojem cerkveni pevski zbor, zbor Slomšek, Slomškov dom in župnijska skupnost iz Bazovice.

Temu sožalju se pridružujeta tudi zbor »M. Kogoj« in cerkveni zbor od Sv. Ivana.

* * *

Cerkveni pevski zbor in moški pevski zbor Novega sv. Antona izraža iskreno sožalje družini Kos-Simonič ob smrti v družini.

Isti zbor izraža msgr. Zivicu, sestri Dori in bratu Lucijanu ob smrti njih matere občutno sožalje.

SLOMSKOV DOM V BAZOVICI

priredi ob 185-letnici Slomškovega rojstva v nedeljo 24. novembra ob 17. uri

SLOMSKOVO PROSLAVO

Govoril bo dr. Janez Ambrožič: »Slomšek in družina«; pela bosta gropajski zbor »Skala« in otroški zbor »Slomšek«, mladina pa bo brala Slomškove pesmi in spise. - Tudi pri nedeljski maši na praznik Kristusa Kralja ob 10.30 bo govoril dr. Janez Ambrožič.

Okrnjena predstavitev Trsta v Parizu

V Parizu so se 12. novembra pričele razne prireditve, ki so povezane s Trstom pod naslovom »Trouver Trieste« (Najti Trst), ki se bodo zvrstile od novembra do maja prihodnjega leta. Prvi dan so odprli tri razstave: »Bela ladja«, »Portreti za neko mesto« in »Odkrivanje Dudo-vicha«.

Te prireditve naj bi Francozom odkrile mesto »na mejah Zahoda, na vratih Vzhoda, križišče civilizacij in zgodovine«, a ta predstavitev je zelo okrnjena, ponekod lažna, saj je poudarek zgolj na italijanstvu mesta. Edina izraza slovenske prisotnosti v Trstu sta Spacalova slika »Kraške vasi in Avgusta Černigoja majhen plakat ne da bi bilo povedano, da sta Slovenca.

Takšen prikaz seveda ne more nuditi obiskovalcem celovite podobe o Trstu, niti predstaviti prispevka slovenske narodnostne skupnosti; vse skupaj je ponaredek preteklosti in sedanjosti kot pravi Darko Bratina. Tako je zdaj celota enostranska, zapiranje oči pred sedanjostjo in prihodnostjo. Vse pa pod geslom »Trieste italiana«.

Gostitelji so dali na voljo prirediteljem najuglednejša razstavišča v Parizu. Gre za sedem razstav, vrsto seminarjev in gledaliških predstav (dela Itala Sveva), za branje pesniških, leposlovnih in modroslovnih del, predvajanje filmov.

Na odprtju »Trouver Trieste« so bili navzoči med drugimi deželni odbornik Barnaba, poslanec Coloni (DC), tržaški župan Richetti in podžupan Pacor, predsednik tržaške pokrajine Marchio in pokrajinski odbornik za kulturo Harej (SSK), Craxi pa je poslal voščilno brzojavko.

in čistilnih naprav na območju Rupe, za kar je bil poverjen geometer Miranda.

Svetovalec večine je pohvalno ocenil nastop združenih moških pevskih skupin iz sovodnjskega območja ob svečanosti polaganja vencev na dan Vseh svetih 1. novembra, saj se je to prvič zgodilo, župan pa je svet seznanil o obisku slovenskih županov z Goriškega in Benečije (občini Grmek in Drača) na sedežu sovodnjske občine.

Umrl je slikar Avgust Černigoj

V 87. letu starosti je umrl v sežanskih bolnišnici v nedeljo 17. novembra akademski slikar Avgust Černigoj. Po vojni je poučeval tudi na slovenskih šolah v Trstu, leta 1976 pa je prejel za življenjsko delo Prešernovo nagrado. Med drugim je poslikal cerkev sv. Janeza Krstnika v Stivanu. Pokopali so ga v sredo 20. novembra na sežanskem pokopališču. Besede v slovo mu je izrekel slikar Klavdij Palčič.

KRATKE NOVICE

■ Na cesti med Latino in Rimom že v bližini italijanske prestolnice sta 12. novembra v jutranjih urah čelno trčila dva avtobusa s skupno 60 potniki. Prišlo je do požara na obeh vozilih, tako da so štirje potniki živi zgoreli, 33 pa je bilo ranjenih. Življenje sta izgubila tudi oba soferja, en potnik pa je umrl kasneje v bolnišnici.

■ Za nekaj let se v Jugoslaviji bavijo z uvedbo nove državne himne, ki naj bi izražala sedanjo socialistično in samoupravno stvarnost. Razpisanih je bilo celo vrsta natečajev tako glede novega besedila kot spremljajoče glasbe. Javnost pa je vedno znova zahtevala, naj ostane dosedanja himna »Hej, Slovani«. Sedaj pa je Socialistična zveza delovnega ljudstva Jugoslavije podprla predlog komisije jugoslovske skupščine, naj dosedanja himna z nekimi popravki ostane tako kot je. Zamenjane naj bi bile besede »Hej, Slovani« z »Jugoslavlani«, besedo »živi, živi duh slovenski« pa naj bi nadomestila »duh svobode«.

■ V vzhodnoafriški državi Mozambik so neznanec v bližini misijonske postaje Lifidzi 30. oktobra ubili dva misijonarja, člana jezuitske družbe. Eden je domačin p. Gonçalvez Kamedza, star 55 let, drugi pa Portugalac p. Silvio Moreira, star 44 let. Papež Janez Pavel II. se ju je spomnil v svojem nagovoru ob avdiciji v sredo 6. novembra in dejal: »Ne ve se še, kdo so storilci tega nizkotnega zločina, ki vzbuja obsodbo v srcu vsakogar, ki je pošten. Ta dramatični dogodek nas vabi k povečanju naporov v korist miru, pravičnosti in sprave med ljudmi.«

goriške novice

Obisk iz Slovenije

Na povabilo goriške Slovenske skupnosti je delegacija MS SZDL za Severno Primorsko dne 7. novembra obiskala Gorico, kjer so na sedežu stranke SSK potekali razgovori o aktualnih vprašanjih, pomembnih za obe strani. Obe delegaciji sta se strinjali, da so v desetih letih od podpisa Osimskih sporazumov bili doseženi pomembni rezultati, medtem ko najpomembnejši — globalna zaščita Slovencev v Italiji — še ni uresničen. Za dosego tega cilja si bosta obe strani tudi v bodoče prizadevali.

Poudarjen je bil pomen enotnega nastopanja Slovencev v Italiji, ki edini lahko pripomore, da se pravice manjšine najugodnejše rešujejo in v polni meri uveljavijo.

V razgovorih sta delegaciji odločno obsojali delovanje ekstremističnih sil v Italiji, ki ovirajo proces utrjevanja mirnega sožitja med slovensko narodno skupnostjo in italijansko večino. Z aktivnostjo negativnih sil se prav tako ne strinja tudi večina italijanske demokratične javnosti. Po razgovorih so si skupno ogledali zgledno urejeno Vovkovo tovarno ob Soči, kjer je zaposlenih največ Slovencev. Ogledali so si še razstavo Toneta Kralja v goriškem Avditoriju in nastajajoči Slovenski športni center ob Katoliškem domu.

Po kratkem postanku na kmetiji jazbinskega vinogradnika Aleša Kmetjanca so se zaključili razgovori v Števerjanu, kjer so bili zraven še nekateri vidni predstavniki pokrajinske SSK, med njimi tajnik Marjan Terpin ter člani števerjanske sekcije SSK ter njeni izvoljeni predstavniki.

Štandrež

Uspel orgelski koncert. Ob koncu retrospektivne razstave slikarja Toneta Kralja je prireditelj — Zveza slovenske katoliške prosvete — v sodelovanju s štandreško župnijo dala pobudo za orgelski koncert slovenskega mojstra Huberta Berganta v

cerkvi v Štandrežu v ponedeljek 11. novembra. To pa v želji, da prav v eni zadnjih in najlepših Kraljevih poslikanih cerkvah idealno zaključi to umetniško zamejsko prireditve, ki je bila v goriškem Avditoriju, s komornim koncertom pa še prisotna v pevski cerkvi, ki jo je tudi poslikal naš umetnik.

Še posebej se je koncert lepo uokviril tudi v praznovanje evropskega Leta glasbe, saj je imel na programu prav dela J. S. Bacha, ki ga skupno s Händlom in Scarlattijem slavimo ob tristoletnici rojstva.

V primerno osvetljeni (zunaj in znotraj) mogočni cerkvi sv. Andreja se je zbralo lepo število poslušalcev, ljubiteljev glasbe in slike, da ob zvoku in podobi podoživijo ves čar umetnosti, posebej v našem primeru nabožne.

Kot rečeno, je bil protagonist večera znani slovenski orgelski virtuos prof. Hubert Bergant, ki ga prav gotovo tu ni treba posebej predstavljati. Naši publikli je kar domač in vedno smo veseli, ko lahko prisostvujemo njegovim koncertni dejavnosti. Za nastop v Štandrežu je Bergant predstavil izključno dela J. S. Bacha, tega velikana orgelske glasbe vseh časov.

Program so v prvem delu sestavljale Toccata v E-(C-duru), preludij in fuga v D-duru in štirje koralni. V drugem delu koncerta pa so bili na sporedu Sonata št. 6 v G-duru, koncert v a-molu (po Vivaldiju) in preludij (toccata) ter fuga v F-duru, pa spet dva koralna.

V omenjenih skladbah je naš virtuos uspel smotno predstaviti vso izrazno silo baročnega mojstra in izvesti iz dobre orgelske registracije niz raznodolkih zvočnih gradb. Morda je kako delo bilo na tem programu manj popularno in širši publikli težje umljivo. Vseeno pa je muzikalna paleta prikazala tudi stilno raznolikost v samem Bachovem opusu. Vsekakor je orgelski večer v vseh prisotnih zapustil najlepši vtis. - ab

Šport

Uspešen začetek Olympie Terpin v novi sezoni

V soboto 16. novembra se je pričelo deželno prvenstvo C2 lige v moški odbojki. Letos je vseh 12 ekip uvrščenih v enotno skupino in ob koncu bojev bodo nazadovale zadnje štiri, napredovali pa prvi dve moštvi. Zato bo za naše fante prvenstvo izredno zahtevno, saj si ne morejo privoščiti spodrseljave, če hočejo v prihodnje obdržati status tretjeligašev.

Olympie Terpin trenira in vodi Guido Neubauer, Slovenec iz Trsta, ki ima za seboj dolgoletno izkušnjo igralca in tehnika, v Gorici pa je aktiven drugo leto zapored. Moštvo se letos ni bistveno ojačilo v primerjavi s prejšnjim letom, vendar imajo igralci, ki so pretežno mlajši, leto izkušnje več, to pa se v odbojki, ki je čestokrat tudi psihološka igra, še kako pozna. Na žalost se je tudi igralski kader skrčil, kajti tako obetajoči Lucijan Batistič, ki je vojak in tudi Aleš Princič iz Krmine, ki je službeno zadržan, ne zahajata na tedenske vadbe in je njun doprinos vprašljiv. Rinaldo Dornik si je šele pred kratkim opomogel od poškodbe na prsnem košu in mu zato primanjkuje kondicija, Mirko Spacapan pa zaradi mnogih obveznosti prihaja le redkokoli na treninge.

K sreči imamo tri brate Cotič (Igor, Marko in Stefan) in tri Terpine (Simon ter brata Damjan in Andrej), ki zagotavljajo vsaj šesterko in ki dejansko sestavljajo os ekipe. V seznamu igralcev sta tudi Beni Košič ter mladi in obetavni Luka Marassi (bil je že določen za deželno izbrano vrsto »under 16«).

Tvrdka Elektro Terpin pa je poskrbela, da bodo naši igralci najlepši v svoji kategoriji, saj jim je kupila nove drese in trenirke.

Dario Maraž, ki je istočasno trener deklet Olympie Bertolini, skrbi za tehnično in logistično plat organizacije, obenem pa vrši funkcije pomožnega trenerja na klopi.

V prvem nastopu proti mladi ekipi iz Maniaga so naši prepričljivo slavili z rezultatom 3:0 (15:10, 15:13, 15:12) in to pred domačo publiko v štandreški telovadnici. Gostje so bili prava neznanka, saj so do lani nastopali v višji ligi, Maniago pa je že vrsto let veljal za pravi odbojkarški center. Na igrišču so se predstavili s pomlajeno ekipo, s katero ne bodo mogli računati na višja mesta in jih čaka trda borba za obstanek.

Olympia Terpin je uveljavila svoj tempo, igre že od vsega začetka in rezultat sam ni bil nikoli v dvomu. Le občasno so naši popustili in dovolili nasprotniku, da je nihal točke, in to takrat, ko je popustila koncentracija zaradi medsebojnega komentiranja med igralci.

V soboto čaka »plave« težka preizkušnja v goriškem derbiju z ekipo Val iz Štandreže, ki se je letos okrepil s prihodom še enega igralca italijanske narodnosti; to je Fabio Pellarini, ki je več let nastopal s tržaškimi prvotligošcem, zadnja leta pa je branil barve Arritala iz Trevisa v A2 ligi. Slednji se bo pridružil Alleschu, ki že drugo leto zaporedoma igra za Štandreže, in to zelo uspešno.

Medtem ko smo zadovoljni, da italijanski igralci nastopajo za slovenske barve, ne moremo mimo ugotovitve, da je štandreško društvo ubralo pot klavrne potujčevalne politike, ker bi sicer samo z lastnimi igralci ne bilo kos zahtevni deželni C2 ligi. Ker je stanje pri tržaškem Boru v tem oziru še slabše (tam nastopajo kar štirje igralci italijanske narodnosti) moramo zaključiti, da je pač to politika ZSSDI (Zveza slovenskih športnih društev Italije), v katero društvo Olympie ni včlanjeno, in je danes lahko ponosno nad to svojo samostojnostjo, ki ga obvaruje pred politiko »rezultatov za vsako ceno«. Danes je Olympie Terpin edino moštvo C2 lige, ki ga sestavljajo samo slovenski igralci.

Širite „Katoliški glas“

Čestitke

13. novembra je na Farmaceutski fakulteti v Trstu s 110 točkami in pohvalo diplomirala Dorica Tomsich, hči znanega farmacevta dr. Jožefa (Mita) Tomsicha. K tako pomembnemu življenjskemu uspehu ji iskreno čestitajo in ji želijo veliko osebnega zadoščenja v tako lepem poklicu sorodniki in prijatelji.

Zahvala

Alojz in Veronika Strajn se iz vsega srca zahvaljujeta vsem, ki so na kateri koli način počastili njuno zlato poroko, posebno pa p. Bogomiru in cerkvenemu zboru pri Novem sv. Antonu.

V Katoliški knjigarni bo letos zopet na voljo

KOLENDAR '86

z navodili za delo doma, na kmetiji, na polju in vrtu.

Vabimo vse, trgovine in posameznike, ki bi si želeli zagotoviti omenjeni koledar, da ga prednaročijo do sobote 30. novembra na sedežu knjigarne, Travnik 25, tel. 84407.

Srečanje goriških gledaliških skupin

V režiji Zveze kulturnih organizacij iz Nove Gorice poteka v teh dneh 3. srečanje goriških amaterskih gledaliških skupin z obeh strani meje.

Srečanje se je začelo z nastopom dramske skupine PD »Štandrež«, ki je uprizorila Povšetove »Milionarje v oblakih« v režiji Emila Aberška. Nastop štandreške skupine je bil v soboto 16. nov. v Kanalu in nedeljo 17. nov. v Grgarju.

Predstavo si je ogledala posebna strokovna komisija, ki spremlja celotno srečanje. Po predstavi je komisija tudi izrekla že prvo sodbo, ki je za štandreško skupino zelo pozitivna.

Pri srečanju sodelujejo še skupine iz Kanala z Gogoljevo »Zenitvijem«, iz Branika z Golarjevo »Vdovo Rošlino« in iz Bilj z igr »Kaj nam pa morejo«. Naj še dodamo, da bo gledališka skupina KD »Sočica« iz Kanala nastopila z Gogoljevo veselo igr »Zenitev« 15. decembra v Štandrežu.

DAROVI

Za Katoliški glas: družina Bizjak 20.000; Ivanka S. 122.000; U. M., Trst v počastitev spomina msgr. Alojzija Novaka 40.000 lir.

N. N., Gorica: za Katoliški glas, za cerkev sv. Ivana, za Zavod sv. Družine in za Alojzijevišče po 250.000 lir.

Ob zlati poroki Jelke in Karla Fajt iz Sovodenj: sestra Mara za sovodensko športno društvo in za skavte po 30.000 lir.

V spomin pok. žene Olge: mož Vincenc za cerkev v Sovodnjah 150.000, za Katoliški glas 10.000, za Našo pot 10.000, za Zavod sv. Družine 10.000 in za lačne po svetu 10.000 lir.

M. R., Gorica: za gobavce 150.000, za lačne po svetu 100.000, za Alojzijevišče 50.000, za Katoliški glas 30.000 lir.

Ob zahvalni nedelji so sovodenski skavti in otroci za Zavod sv. Družine darovali zelenjavo, krompir, sadje in slaščice.

N. N., Podogra: za Alojzijevišče, za Katoliški glas, za Sv. goro, za misijonarje in za lačne po svetu po 100.000 lir.

J. K., Sovodnje: za Alojzijevišče 20.000, za Zavod sv. Družine 10.000, za Katoliški glas 10.000 in za lačne po svetu 10.000 v spomin rajnih iz družine Komjanc, Steverjan-Valerišče.

Za cerkev v Sovodnjah: Peter Tomšič in Milka Češut ob svoji zlati poroki 100.000; Nada in Marija ob zlati poroki staršev Milke in Petra Tomšič za popravilo te cerkve 200.000; sestri Mara in Ladka ob zlati poroki sestre Gabrijele 30.000 lir.

Za nove zvonove v Jamljah: družina Soban namesto cvetja na grob bivšega cerkovnjaka Bárija Frandoliča 100.000; Milena in Marija Frandolič v spomin strica Márija 100.000; Giovanni Fontana 100.000 lir. Za kapelico v Cerovljah: nekateri člani ACM, Trst 400.000; P. Srebrnič 20.000; S. Markuža namesto cvetja na grob Rudija Caharija 20.000 lir.

Za sklad Mitja Čuk: Rado in Vera v spomin na sestrično Angelo Sedmak 30.000; Savina in Livio Malalan v spomin na sestrično Bernardo in Ivana Ogrina 20.000; Marta in Anica Bogatec v počastitev starega očeta Márija Dolenca 25.000; Jelka Cvelbar namesto cvetja na grob Mare Rakovšček 20.000; Zora v spomin na Marto Košta 15.000; Aldo in Elda v spomin na Bernarda Kralj 10.000; Zofka z družino namesto cvetja na grob Antonije Zerjal vd. Klun 10.000; Rožka Miklavc namesto cvetja na grob Ladkota Uršiča 10.000; družina ob 40. obletnici smrti Džminika Pellegrinija 10.000 lir.

V spomin pok. mame našega kateheta Marijana Živica darujejo starši, učenci, učno in neučno osebje šole na Pesku 20.000 za Slomškov dom v Bazovici in 20.000 za osnovno šolo na Pesku.

Namesto cvetja na grob Marije Sahar vd. Živic so darovali za svetoivanski Marijin dom: cerkveni zbor od Sv. Ivana in zbor »M. Kogoj« 100.000, Marčelo in Pavla Saražin 20.000, Marta Požar 20.000, Danila Fator 20.000, Sandro in Nadja Zerjal 20.000, Anton Korsič 20.000, Nino in Mirjana Parovel 15.000, Rezi Mijač 10.000, Severina Sačolich 10.000, Gracijela Glavina 8.500, Gracija Gerdol 6.000; v isti namen za cerkev v Bazovici druž. Dekleva 20.000, Marija Bizjak in mama 20.000, Marta Požar 15.000, Nino in Mirjana Parovel 10.000 lir.

OBVESTILA

Goriški narodnozabavni ansambel sprejema naročila za razne prireditve in ples. Prosti smo tudi za silvestrovanje. Za informacije telefonirajte na št. 86564.

Sklad »Mitja Čuk« vabi v petek 22. nov. ob 20.30 na občni zbor, ki bo v mali dvorani Prosvetnega doma na Opčinah. Dnevni red: poročila; program; razprava; razno. Vabljeni!

Openski skavti in skavtinja vabijo na skavtski popoldan, ki bo v nedeljo 24. nov. ob 17. uri v Finžgarjevem domu na Opčinah. Na programu bodo skeči, petje, film o III. zamejskem jamboreju in predvajanje diapozitivov. Tudi je na ogled skavtska razstava. Prostovoljni prispevki so namenjeni popravilu cerkve na Opčinah. Pridite!

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 25. novembra ob 20.30 govoril dr. Janez Ambrožič na temo: »Družina in Slomšček«.

Predavanje. V sredo 27. nov. ob 15. uri bo salezijanec dr. Alojzij Snoj predaval katehetom in katehistinjam na slovenski nižji srednji šoli »F. Levstik« na Proseku.

DAROVI

Za cerkev na Opčinah: Kristina Kovačič-Koritnik 200.000; N. N. v spomin na Hedviko Contri-Grgič 55.000; Ida Durovič v spomin na Ivano Janco 15.000; druž. Milkovič-Grgič v spomin na očeta Alojza 10.000; razni 111.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: družina Pescatori 276.000; Avelina in Luigi Antole 26.000 lir.

Za cerkev na Banah: druž. Milkovič-Grgič v spomin na očeta Alojza 20.000 lir.

Za cerkveni zbor »Sv. Jerneje« - Opčine: Ladi in Lavra Gombač namesto cvetja na grob Valterja Valiča 20.000 lir.

Dragi mami Mariji, ki je odšla od nas, poklanja družina Živic z veliko ljubeznijo in hvaležnostjo: za cerkev sv. Ivana v Trstu 100.000, za Marijin dom pri Sv. Ivanu 100.000, za cerkveni zbor pri Sv. Ivanu 100.000, za Slomškov dom v Bazovici 100.000, za cerkev sv. Marije Magdalene v Bazovici 100.000, za misijone 100.000, za Katoliški glas 100.000, za Skupnost Družina, Opčine 100.000 in za »Pastirčka« 50.000 lir.

Za obnovo fresk v cerkvi v Bazovici: namesto cvetja ob pogrebu Marije Sahar vd. Živic so darovali: Ema Križmančič 50.000, Zelka Grgič 20.000, Marta Mužina 20.000, Magda Tinetova 20.000, inž. Karlo Grgič 20.000, učenca Peter in David Ražem 20.000, Marija Čufar 10.000, druž. Stulle, Trst 100.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: družina Klampinovi 20.000; Kristina Kalc 10.000; Amalija Pečar 10.000; druž. Natural namesto cvetja na grob Marije živice 5.000; hči Stana v spomin Ade Kalc 5.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: S. K. 100.000; P. L. 20.000 lir.

Za pevski zbor Novi sv. Anton: druž. Kos-Simonič 150.000; Alojz in Veronika Strajn 100.000 lir.

Za cesto na Sv. goro: N. N. 50.000 lir. Za lačne po svetu: A. Kocjan 50.000; F. J. in M. 200.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in tudi drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 24. do 30. novembra 1985

Nedelja: 8.00 Sv. maša iz župniške cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Lov za ukradenimi milijoni«. Prvi del. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nediški zvon. 14.40 »Večni sopotniki«. Sklop velikih pesnitev. 15.25 Sport in glasba ter prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Štirideset let radijskih oddaj v Trstu. 10.10 S. Mercadante: Prisega (1. dej.). 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Zbor »I cantori di Santomio« iz Mala pri Vicenzi. In Vokalna skupina iz Grada. 14.10 Iz šolskega sveta. 15.00 Otroški kotichek: V deželi pravljic. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor Ivo Lola Ribar iz Beograda. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 S. Mercadante: Prisega (2. dej.). 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladim mladim. 16.00 Med Brdi in Jadranom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor Ivo Lola Ribar iz Beograda. 18.00 C. Löveid: »Galebojedci«. Radijska igra.

Sreda: 8.10 Primorska diaspora v svetu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE GORICA

prireja tudi letos vsakoletno revijo pevskih zborov

CECILIJANKA 85

Nastopijo zbori iz naše dežele, Slovenije in Koroške. Letos je revija posvečena evropskemu Letu glasbe in 80-letnici rojstva skladatelja Ubalda Vrabca.

GORICA - KATOLIŠKI DOM

Sobota 23. nov. ob 20.30 in nedelja 24. nov. ob 16. uri

13.20 Moški zbor Jezero iz Doberdoba. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Igraj se z nami tudi ti! 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbena kronika s Hrvaškega. 18.00 Poezija slovenskega zahoda.

Cetrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncert RAI iz Rima. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Slovenska popevka. 14.10 Ne prezrimo! 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Avstrijski komorni zbor »Hortus musicus« iz Feldkircha. 18.00 Štirideset let slovenskih oddaj v Trstu.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Mešani zbor Obala iz Kopra. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Orkester Slovenske filharmonije. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert v Slovenski filharmoniji. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Anketa o mladinski brezposelnosti. 15.00 Otroški kotichek: »Skrito-odkrito«. 16.00 Diskografija Slovencev v Italiji. 17.00

Kulturna kronika. 17.10 Hornist Zoran Lupinc. 18.00 »Večni sopotniki«. Sklop velikih pesnitev.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

†

Po daljšem bolehanju je v starosti 79 let v goriški civilni bolnišnici umrla v torek 19. novembra

Otilija Uršič

Naslednji dan je našla svoj zadnji dom na sovodenskem pokopališču, kjer bo čakala vstajenja.

Brat, sestra in ostali sorodniki

Sovodnje, 20. novembra 1985

†

Po težki bolezni je odšla v večnost v starosti 88 let naša mama in nona

Marija Živic roj. Sahar

Naša srca je napolnila velika tolažba, ko se je okrog nje zbralo nad 20 duhovnikov in veliko vernikov bodisi v mrtvašnici kakor v cerkvi sv. Ivana pri pogrebni sv. maši.

Vsem duhovnikom, zlasti somašnikom, domačemu cerkvenemu zboru in vsem, ki ste našo mamo počastili s cvetjem, še posebno z darovi v dobre namene in z udeležbo pri sv. maši, vsem, ki ste tako številni pisмено in ustno izrazili sožalje, pristrčna hvala.

Sin Marijan, hči Dora, sin Lucijan z ženo Arijano, vnukinja Marija Tereza z možem Lucijanom, vnuk Pavel z ženo Costanzo

Trst - Bazovica, 16. novembra 1985

ZAHVALA

Po dolgi in vdano prenašani bolezni je odšla po plačilo k Bogu naša draga žena in mati

Olga Vizintin por. Klanjšček

Zahvaljujemo se vsem, ki so z nami sočustvovali, zlasti še g. župniku Marjanu Komjancu, darovalcem cvetja in v dobre namene, vsem, ki so se udeležili pogrebne maše in jo spremili na goriško pokopališče.

Mož Venceslav, sin Venček in hči Dragica

Sovodnje - Gorica, 16. novembra 1985

ZAHVALA

Po opravljenem pogrebu se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so bili kakorkoli zraven ob pogrebu pokojne

Marije Simonič

Posebna zahvala gre g. Stanku Živcu, ki je redno obiskoval pokojno v času njene bolezni.

Družina Simonič in sorodniki

Trst - Kolonkovec, 19. novembra 1985

Katoliška knjigarna
Ustanovljena leta 1910

NOVOST
Igrače iz vsega sveta

GORICA - Travnik, 25 - Tel. 84407